

[Sundhedsministeren]

ganske god indsats ud af det og også få et godt udbytte af det i forhold til tobaksrygningen.

Endelig skal jeg sige til hr. Rahbæk Møller, at sindslidende ligger os meget på sinde. Vi har jo fra regeringens side sammen med amterne lavet en fremrykning af indsatsen i forhold til de sindslidende, og vi har også her for kort tid siden mere konkret sammen med amterne og kommunerne besluttet, hvad det er for en indsats, der skal ydes for at forbedre sindslidendes forhold allerede i år, men også i det kommende år. Jeg mener, at vi har fået indsatsen i forhold til sindslidende sat på et rigtigt spor.

Endelig var der et spørgsmål – og det skal så være det sidste, jeg tager op her – om den særlige videreuddannelse på sundhedsområdet, den såkaldte Ph.D.-uddannelse, altså en særlig videreuddannelse, der gør, at en del af de mennesker, der arbejder på sundhedsområdet, har en særlig forudsætning. Der er her tale om, at det udvalg, som er nedsat i Sundhedsstyrelsen, færdiggør sit arbejde til august eller september i år, og det er forventningen, at indstillingen fra udvalget vil være, at man laver en sådan Ph.D.-uddannelse også som en dansk uddannelse. Jeg tror, vi får brug for at have en gruppe af specialister, der har overblik over sundhedstilstandens udvikling i Danmark på tværs af sektorer.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, det er jo det med tobakken. Flere af ordførerne var inde på det, og nu gjorde sundhedsministeren også en hel del ud af det i sit svar. Jeg kan vel ikke gøre en hemmelighed ud af, at jeg er en af dem, der en gang imellem smyger mig ud i sidegangen og nyder lidt af en cigar.

Det er helt i orden, som ministeren her fremstillede det, at man vil gøre en hel masse ud af det. Jeg drister mig til at »indhøre« i de ord, ministeren sagde, at det er ved oplysning og den slags virkemidler, og jeg vil gerne advare imod forbud. Jeg tror ikke, at det er særlig dansk, og jeg tror ikke, at det er særlig gavnligt.

I USA faldt jeg engang over et tykt magasin om tobak og tobaksrygning. Forsiden var prydet af en af brødrene Marx – fra Marx Brothers – med hans store cigar, og jeg bladede lige i dette tykke magasin, uden tvivl betalt af to-

baksindustrien. Jeg hæftede mig ved en enkelt artikel, som var skrevet af en professor og doktor udi medicinen med en masse fornemme akademiske titler, og han skrev selvfølgelig – det skal ingen komme og fortælle – at tobak ikke er skadelig i den og den form og i den og den mængde med en række forbehold – men dog! – men, sagde han så, hvad der endnu ikke er forsket i, det er, hvilke dårligdomme og sygdomme af negativ stressmæssig art de samme mennesker ville få, hvis de ikke røg. Jeg nævner det her, fordi det altså var en tilsyneladende højt anset person inden for medicinen, som dér lagde både navn og billede til.

Jeg sendte magasinet til en forening, der hedder Hensynsfulde Rygere, som jeg er medlem af; den kan jeg anbefale alle at melde sig ind i, men først og fremmest kan jeg anbefale alle at ryge hensynsfuldt. Men gør man det, så skal man altså også passe på, at alle vi rygere også har lov at være her.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er bestemt også min opfattelse, at rygere skal have lov at være her, helt klart.

Jeg har også en anden opfattelse, og det er, at der er nogle rygere, der tror på, at rygning ikke er skadelig; og det er sådan set også godt. Men det, der er sagen, er jo, at dem, der ved noget om det, dem, der har forsket i det – videnskabsmændene og lægerne – er ret enige om, at hvis man ser på kræftsygdomme, så er tobaksrygning årsag til 30 pct. af alle kræftsygdomme i Danmark. Det er nogle forskere i Lyon, som på vegne af WHO har denne holdning, og det stod i regeringens forebyggelsesprogram for 4-5 år siden.

Hr. Arne Melchior ryster på hovedet, og det bekræfter min formodning om, at der er nogle rygere, der ikke vil erkende, at rygning kan være skadeligt. Jeg er ikke i tvivl om det, og det er der mange videnskabsmænd der heller ikke er i tvivl om.

Men samtidig må vi så sige, at skal vi til at tale om, hvornår man må ryge og ikke må ryge, skal det altid være i form af en frivillig aftale. Man skal ikke gå hen og give nogen form for lovgivning, der siger, at nu må der ikke ryges dér og dér. Det skal være frivillige aftaler, det drejer sig om.